

کوتاه ترین راه رسیدن به بهشت

اسباب دخول جنت

گردآورنده: اَبُو شَاكِرٍ مُسْلِمٌ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

عنوان کتاب: اسباب دخول جنت

موضوع: (۷۰) سببی که با انجام دادن آنها ، اسلام ضمانت بهشت

رفتن ما را داده است

نویسنده: أبوشاکرمسلم

نوبت انتشار: اول

تاریخ انتشار: ۱۳۹۹

منبع: <https://t.me/QuraanWasonnatt>

این کتاب از کتابخانه موحدین در تلگرام دانلود شده است

چاپ و نشر این کتاب ، برای هر مسلمان آزاد است

کسیکه از صدق دل بگوید: «لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ»:	۹
شریک قرار ندادن در عبادت الله:	۹
سلام دادن:	۱۰
حفاظت زبان و اندام مخصوص (فرج - ذکر):	۱۰
ترس از الله در پنهان و آشکارا:	۱۱
داشتن اخلاق نیک:	۱۱
کسیکه دروغ ، جدال و ستیزه را ترک کند:	۱۲
کسیکه نام های الله را حفظ نماید:	۱۲
هرکس بگوید: لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ، وَأَنَّ مُحَمَّدًا عَبْدُهُ وَرَسُولُهُ، وَأَنَّ عِيسَى عَبْدُ اللَّهِ وَرَسُولُهُ، وَكَلِمَتُهُ أَلْقَاهَا إِلَى مَرْيَمَ، وَرُوحٌ مِنْهُ، وَالْجَنَّةُ حَقٌّ:	۱۳
اطاعت از رسول الله صلی الله علیه وسلم و دوست داشتن او:	۱۴
ایمان آوردن به الله و پیامبرش ، و اقامه نماز:	۱۴
تلاوت و حفظ قرآن با تدبر و تأمل در معانی آن:	۱۵
تلاوت سوره تبارک:	۱۶
روزه گرفتن:	۱۷
تلاوت سوره اخلاص در نماز:	۱۸
در حصه از شب نماز (تهجد) خواندن:	۱۸
بستن چشم از دیدن نامحرمان:	۱۸
پرداخت زکات و صدقه دادن:	۱۹

- ۲۱.....فراگیری علم دین:
- ۲۱.....غضب و غصه نشدن:
- ۲۱.....خواندن دعای سیدالاستغفار:
- ۲۲.....ملازمت جماعت مسلمانان:
- ۲۳.....عادل بودن ، ومهربان بودن در زمامداری:
- ۲۳.....داشتن حياء:
- ۲۳.....در راه الله جهاد کردن:
- ۲۵.....گفتن: «رَضِيتُ بِاللّٰهِ رَبًّا، وَبِالْإِسْلَامِ دِينًا، وَبِمُحَمَّدٍ رَسُولًا»:
- ۲۵.....راست گویی:
- ۲۶.....گدایی (سوال) نکردن از مردم:
- ۲۶.....تکرار اذان با مؤذن:
- ۲۷.....زیاد رفتن به سوی مساجد:
- ۲۸.....گرفتن تکبیر اول نماز جماعت:
- ۲۸.....گفتن: «سَبَّحَانَ اللَّهَ، وَالْحَمْدُ لِلَّهِ، وَلَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ، وَ اللَّهُ أَكْبَرُ»:
- ۲۹.....گفتن: «لَا حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ»:
- کسیکه بعد از وضو بگوید: «أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ، وَأَشْهَدُ أَنَّ مُحَمَّدًا عَبْدُهُ وَرَسُولُهُ»:
- ۲۹.....
- ۳۰.....بعد از وضو ، چند رکعت نماز ادا کردن (تحية الوضوء):
- ۳۱.....برداشتن موانع ضرر رسان از راه:
- ۳۲.....با مردم طوری معامله کن که میخواهی همانطور همراهیت معامله گردد:

- ۳۲..... طعام دادن برای مساکین و تشییع جنازه مسلمان:
- ۳۳..... احتیاط کردن در حرف زدن:
- ۳۳..... تعویذ نگرفتن و توکل نمودن برالله:
- ۳۴..... قاضی ای که حق را می داند و به آن فیصله می نماید:
- ۳۴..... در هرکار آسان گیر بودن و نرم بودن:
- ۳۵..... ترک کبر و خیانت:
- ۳۵..... تسلیت دادن به مؤمن ، هنگامیکه بر او مصیبتی برسد:
- ۳۵..... اذان گفتن:
- ۳۶..... کسیکه در دفاع از مالش مظلومانه کشته شود:
- ۳۶..... احترام زن برای شوهر خود:
- ۳۷..... صبر پیشه نمودن هنگام مصیبت:
- ۳۷..... شخص یکه چشم هایش را از دست داده است:
- ۳۸..... صبر نمودن هنگام وفات فرزند:
- ۳۹..... عیادت و احوال پرسی مریض:
- ۳۹..... تربیه فرزند صالح:
- ۴۰..... احترام والدین:
- ۴۱..... ستایش از مرده (متوفی) مسلمان:
- ۴۱..... دور کردن کینه و عداوت از قلب:
- ۴۲..... احترام بر حیوانات:
- ۴۳..... کفالت کننده یتیم:

- حج بیت الله:..... ۴۳
- استغفار و طلب بخشش زیاد از الله عزوجل:..... ۴۳
- زیاد سجده کردن:..... ۴۴
- خواندن صلاة الضحی:..... ۴۴
- خواندن چهار رکعت نماز قبل از ظهر و چهار رکعت بعد از آن:..... ۴۵
- خواندن نماز صبح و عصر:..... ۴۶
- خواندن آیه الكرسی بعد از هر نماز فرض:..... ۴۶
- خواندن دوازده رکعت سنت در یک شبانه روز:..... ۴۶
- چشمی که بخاطر الله عزوجل به گریه افتد:..... ۴۶
- حفظ آبرو و عزت مسلمان:..... ۴۷
- طعام دادن برای دیگران:..... ۴۷
- هفت گروهی که زیر سایه عرش رب العالمین قرار دارند:..... ۴۸
- پر کردن جای خالی در صف های نماز:..... ۴۹
- زیارت برادر مسلمان:..... ۵۰
- ساخت و اعمار مسجد:..... ۵۰
- اطاعت از امیر:..... ۵۰
- افرادی که در زندان های کفار قرار دارند:..... ۵۱
- بہشت بعد از دشواری ها نصیب انسان می گردد:..... ۵۲
- هرکس آخرین حرفش گفتن: « لا إله إلا الله » باشد:..... ۵۲
- احترام همسایه:..... ۵۲

شهادت:..... ۵۲.

۱- کسیکه از صدق دل بگوید: «لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ»:

عن حذیفة قال: قال رسول الله ﷺ: «مَنْ قَالَ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ ابْتِغَاءَ وَجْهِ اللَّهِ خُتِمَ لَهُ بِهَا دَخَلَ الْجَنَّةَ ، وَمَنْ صَامَ يَوْمًا ابْتِغَاءَ وَجْهِ اللَّهِ خُتِمَ لَهُ بِهَا دَخَلَ الْجَنَّةَ ، وَمَنْ تَصَدَّقَ بِصَدَقَةٍ ابْتِغَاءَ وَجْهِ اللَّهِ خُتِمَ لَهُ بِهَا دَخَلَ الْجَنَّةَ» [مسند احمد ۲۲۸۱۳].

ترجمه: از حذیفة روایت است که رسول الله ﷺ فرمود: کسی که لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ بگوید و به مقتضای آن عمل کند در جنت داخل می شود، و کسی که بخاطر الله روزه گرفته باشد و بمیرد در جنت داخل می شود، و کسی بخاطر رضای او تعالی صدقه بدهد و بمیرد به جنت داخل می شود.

۲- شریک قرار ندادن در عبادت الله:

از ابوهریره رضی الله عنه روایت شده که نقل کرد که: یک عرب صحرانشین پیش رسول الله ﷺ آمد و گفت: ای رسول الله ، مرا بر عملی که اگر آن را انجام دهم به بهشت بروم راهنمایی فرما. پیامبر فرمود: «تَعْبُدُ اللَّهَ لَا تَشْرِكُ بِهِ شَيْئًا وَتَقِيمُ الصَّلَاةَ الْمَكْتُوبَةَ وَتُؤَدِّي الزَّكَاةَ الْمَفْرُوضَةَ وَتَصُومُ رَمَضَانَ».

یعنی: الله را عبادت می کنی و هیچ چیزی را شریک او قرار نمی دهی و نمازهای واجب را به جا می آوری و زکات فرض را می پردازی و ماه رمضان را روزه می گیری. آن مرد گفت: قسم به کسی که جانم در دست اوست، هیچ گاه بر این مقدار، چیزی نمی افزایم و چیزی از آن نمی کاهم. پیامبر ﷺ فرمود: «مَنْ سَرَّهُ أَنْ يَنْظُرَ إِلَى رَجُلٍ مِنْ أَهْلِ الْجَنَّةِ فَلْيَنْظُرْ إِلَى هَذَا».

یعنی: هر کس از نگاه کردن به مردی بهشتی شاد می شود به این مرد نگاه کند. [متفق علیه].

۳- سلام دادن:

عن أبي هريرة قال: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: «لَا تَدْخُلُوا الْجَنَّةَ حَتَّى تُؤْمِنُوا ، وَلَا تُؤْمِنُوا حَتَّى تَحَابُّوا ، أَوْ لَا أَذْکُمْ عَلَى شَيْءٍ إِذَا فَعَلْتُمْوَهُ تَحَابَبْتُمْ ، أَفْشُوا السَّلَامَ بَيْنَكُمْ». [مسلم ۱/۷۴].

ترجمه: از ابوهریره روایت شده است که رسول الله ﷺ فرمود: مسلمانان وقتی وارد بهشت میشوند که ایمان داشته باشند ، و وقتی ایمان خواهند داشت که همدیگر را دوست داشته باشند و آیا نمی خواهید شما را آگاه کنم بر چیزی که اگر آن را انجام دهید همدیگر را دوست خواهید داشت؟ آن شایع کردن سلام در بین شماست.

۴- حفاظت زبان و اندام مخصوص (فرج - ذکر):

عَنْ سَهْلِ بْنِ سَعْدٍ عَنْ رَسُولِ اللَّهِ ﷺ قَالَ: «مَنْ يَضْمَنْ لِي مَا بَيْنَ حَیْیَهِ وَمَا بَيْنَ رِجْلَيْهِ أَضْمَنْ لَهُ الْجَنَّةَ». [رواه البخاری]

ترجمه: از سهل بن سعد روایت است که رسول الله ﷺ میفرماید: آنکه میان ریش و میان دو پایش (فرج و ذکر) را برام ضمانت کند، من بهشت را برای او ضمانت میکنم.

۵- ترس از الله در پنهان و آشکارا:

وعن أبي هريرة أن رسول الله ﷺ قال: «ثلاث منجيات وثلاث مهلكات فأما المنجيات : فتقوى الله في السر والعلانية والقول بالحق في الرضى والسخط والقصد في الغنى والفقر . وأما المهلكات : فهو متبع وشح مطاع واعجاب المرء بنفسه وهي أشدهن» [مشكاة ۵۱۲۲].

ترجمه: ابوهریره می گوید که رسول الله ﷺ فرمود: سه چیز نجات دهنده و سه چیز هلاک کننده انسان است ، و هرچه خصلت های نجات دهنده: ترس از الله در پنهان و آشکارا ، و گفتن حق در خوشنودی و ناخوشنودی ، و میانه روی در توانگری و درویشی است؛ اما خصلتهای هلاک کننده: هوی نفس که پیروی گردد ، بخل و حرص اطاعت کرده شده (آنکه سر از فرمان بخل برآورده نتواند) ، و اینکه مرد خود را نیک داند. این خصلت از شدیدترین خصلتهای هلاک کننده است.

۶- داشتن اخلاق نیک:

عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ، قَالَ: «سُئِلَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ، عَنْ أَكْثَرِ مَا يُدْخِلُ النَّاسَ الْجَنَّةَ ؟ فَقَالَ : " تَقْوَى اللَّهِ، وَحُسْنُ الْخُلُقِ " » [سنن ترمذی ۲۰۰۴].

ترجمه: ابوهریره فرمودند : از پیامبر ﷺ در مورد بیشترین چیزی که مردم را وارد بهشت میکند سوال شد. پیامبر فرمود: تقوای الله و اخلاق نیکو.

۷- کسیکه دروغ ، جدال و ستیزه را ترک کند:

وعن أبی امامة رضی الله عنه قال: قال رسول الله ﷺ: «أنا زعيم ببيت في ربض الجنة لم ترك المراء وإن كان محققاً، وببيت في وسط الجنة لمن ترك الكذب وإن كان مازحاً، وببيت في أعلى الجنة لمن حسن خلقه» [أبو داود].

ترجمه: ابوامامه روایت شده است که رسول الله ﷺ فرمود: «من کفیل و ضامن خانه‌ای در کنار بهشت هستم برای کسیکه جدال و ستیزه را ترک کند، اگر هم حق با او باشد. و ضامن خانه‌ای در وسط بهشت برای کسیکه دروغ را ترک کند اگر هم شوخی می‌کند. و ضامن خانه‌ای در بالای بهشت برای کسیکه اخلاق خود را نیک نماید.

۸- کسیکه نام های الله را حفظ نماید:

عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ: أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ قَالَ: «إِنَّ لِلَّهِ تِسْعَةً وَتِسْعِينَ اسْمًا مِائَةً إِلَّا وَاحِدًا، مَنْ أَحْصَاهَا دَخَلَ الْجَنَّةَ». [صحيح بخاری: ۲۷۳۶].

ترجمه: ابوهریره روایت میکند که رسول الله ﷺ فرمود: «الله نود و نه (۹۹) اسم دارد. (یعنی یکی کمتر از صد). هر کس که آنها را حفظ نماید، به بهشت می‌رود».

اسماء الله: [الله، الإله، الواحد، الأحد، الصّمد، الأوّل، الآخر، السّميع، البصير، القدير، القاهر، العلی، الأعلى، الباقي، البديع، البارئ، الأكرم، الظّاهر، الباطن، الحی، الحکیم، العليم، الحليم، الحفيظ، الحق، الحسيب، الحميد، الحفی، الرّبّ، الرّحمن، الرّحيم، الدّاری، الزّازق، الرّقيب، الرّؤوف، الرّائي، السّلام، المؤمن، المهيمن،

العزیز، الجبار، المتکبر، السید، السبوح، الشہید، الصادق، الصانع، الطاهر، العدل، العفو، الغفور، الغنی، الغیث، الفاطر، الفرد، الفتاح، الفالق، القديم، الملک، القدوس، القوی، القرب، القیوم، القابض، الباسط، قاضی الحاجات، المجید، المولی، المنان، المحیط، المبین، المقیت، المصور، الکریم، الکبیر، الکافی، کاشف الضّر، الوتر، النور، الوهاب، الناصر، الواسع، الودود، الهادی، الوفی، الوکیل، الوارث، البرّ، الباعث، التّواب، الجلیل، الجواد، الخبیر، الخالق، خیر النّاصرین، الدّیان، الشکور، العظیم، اللطیف، الشافی].

۹- هرکس بگوید: لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ، وَأَنَّ مُحَمَّدًا عَبْدُهُ وَرَسُولُهُ، وَأَنَّ عِيسَى عَبْدُ اللَّهِ وَرَسُولُهُ، وَكَلِمَتُهُ أَلْفَاها إِلَى مَرْيَمَ، وَرُوحٌ مِنْهُ، وَالْجَنَّةُ حَقٌّ...

عَنْ عُبَادَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ عَنِ النَّبِيِّ ﷺ قَالَ: «مَنْ شَهِدَ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ، وَأَنَّ مُحَمَّدًا عَبْدُهُ وَرَسُولُهُ، وَأَنَّ عِيسَى عَبْدُ اللَّهِ وَرَسُولُهُ، وَكَلِمَتُهُ أَلْفَاها إِلَى مَرْيَمَ، وَرُوحٌ مِنْهُ، وَالْجَنَّةُ حَقٌّ، وَالنَّارُ حَقٌّ أَدْخَلَهُ اللَّهُ الْجَنَّةَ عَلَى مَا كَانَ مِنَ الْعَمَلِ». [بخاری: ۳۴۳۵].

ترجمه: عبادہ روایت می کند کہ نبی اکرم ﷺ فرمود: «هرکس، گواهی دهد کہ هیچ معبودی بجز اللہ یگانه و بی همتا وجود ندارد و محمد، بنده و فرستاده اوست و عیسی، بنده، فرستاده، کلمه و روح اللہ است کہ به مریم سپرده شده است و بهشت و دوزخ، حق اند، عملش هر چه باشد، اللہ او را وارد بهشت خواهد کرد».

۱- اطاعت از رسول الله ﷺ و دوست داشتن او:

عن أبي هريرة أن رسول الله ﷺ قال: «كل أمتي يدخلون الجنة إلا من أبى قالوا يا رسول الله ومن أبى قال من أطاعني دخل الجنة» [صحيح البخارى ۷۲۸۰].

ترجمه: أبوهريزه روايت مي کند که نبي اکرم ﷺ فرمود: همه امت من داخل بهشت خواهند شد مگر کسیکه خود از دخول ان امتناع ورزد. گفته شد ای رسول الله! چه کسی است که از دخول ان امتناع می ورزد؟ فرمود: کسیکه از من اطاعت کند داخل بهشت خواهد شد و کسیکه از من نافرمانی کند او همان کسی است که خود از دخول ان امتناع ورزیده است.

ونیز رسولُ الله ﷺ میفرماید: «مَنْ أَحْيَا سُنَّتِي فَقَدْ أَحْبَبَنِي، وَمَنْ أَحْبَبَنِي كَانَ مَعِيَ فِي الْجَنَّةِ» [سنن الترمذی ۲۶۷۸].

ترجمه: هرکس سنتی از سنتهای مرا زنده کند، مرا دوست خواهد داشت و هرکس مرا دوست داشته باشد در بهشت همراه من است.

۲- ایمان آوردن به الله و پیامبرش، و اقامه نماز:

وعن أبي هريرة قال: قال رسول الله ﷺ: «مَنْ آمَنَ بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ، وَأَقَامَ الصَّلَاةَ، وَصَامَ رَمَضَانَ، كَانَ حَقًّا عَلَى اللَّهِ أَنْ يُدْخِلَهُ الْجَنَّةَ، جَاهِدَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ، أَوْ جَلَسَ فِي أَرْضِهِ الَّتِي وُلِدَ فِيهَا». فَقَالُوا: يَا رَسُولَ اللَّهِ، أَفَلَا تُبَشِّرُ النَّاسَ؟ قَالَ: «إِنَّ فِي الْجَنَّةِ مِائَةَ دَرَجَةٍ أَعَدَّهَا اللَّهُ لِلْمُجَاهِدِينَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ، مَا بَيْنَ الدَّرَجَتَيْنِ كَمَا بَيْنَ السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ، فَإِذَا سَأَلْتُمْ اللَّهَ فَاسْأَلُوهُ الْفَزْدَوْسَ، فَإِنَّهُ أَوْسَطُ الْجَنَّةِ، وَأَعْلَى الْجَنَّةِ، أَرَاهُ فَوْقَهُ عَرْشُ الرَّحْمَنِ، وَمِنْهُ تَفَجَّرُ أَنْهَارُ الْجَنَّةِ». [بخارى: ۲۷۹۰].

ترجمه: ابوهریره روایت می کند که رسول الله ﷺ فرمود: «کسی که به الله و رسولش، ایمان بیاورد، نماز بخواند و ماه رمضان را روزه بگیرد، الله تعهد نموده است که او را وارد بهشت سازد چه در راه الله جهاد کند و یا در سرزمینی که متولد شده است، بنشیند». صحابه عرض کردند: یا رسول الله! آیا به مردم، مژده ندهیم؟ فرمود: «در بهشت، صد درجه وجود دارد که الله آنها را برای مجاهدین راه خود، مهیا ساخته است و فاصله هر درجه با درجه دیگر، به اندازه فاصله بین زمین و آسمان می باشد. پس هر گاه، چیزی از الله خواستید، بهشت فردوس را طلب کنید. زیرا که آن، بهترین و بالاترین، بهشت است». یکی از راویان می گوید: فکر می کنم که رسول الله صلی الله علیه وسلم فرمود: «عرش الله بر روی آن، قرار دارد و نهرهای بهشت، از آن سر چشمه می گیرند».

۱۲- تلاوت و حفظ قرآن با تدبر و تأمل در معانی آن:

عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عَمْرٍو بْنِ الْعَاصِ عَنِ النَّبِيِّ ﷺ قَالَ: «يُقَالُ لِصَاحِبِ الْقُرْآنِ: اقْرَأْ وَارْتَقِ وَرَتِّلْ كَمَا كُنْتَ تُرْتِّلُ فِي الدُّنْيَا، فَإِنَّ مَنَزِلَكَ عِنْدَ آخِرِ آيَةٍ تَقْرُؤُهَا». [مسلم ۸۰۴].

ترجمه: از عبد الله بن عمرو بن عاص روایت شده که پیامبر ﷺ فرمود: «به حافظ قرآن (به هنگام ورودش به بهشت) گفته می شود: قرآن بخوان و - از پله های بهشت - بالا برو و شمرده و با تأنی بخوان؛ همان گونه که در دنیا شمرده و با ترتیل می خوانی. زیرا جایگاه تو، در آخرین آیه ای است که می خوانی».

عَنْ عَائِشَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا عَنِ النَّبِيِّ ﷺ قَالَ: «مَثَلُ الَّذِي يَقْرَأُ الْقُرْآنَ وَهُوَ حَافِظٌ لَهُ مَعَ السَّفَرَةِ الْكِرَامِ الْبَرَةِ، وَمَثَلُ الَّذِي يَقْرَأُ وَهُوَ يَتَعَاهَدُهُ وَهُوَ عَلَيْهِ شَدِيدٌ فَلَهُ أَجْرَانِ». [بخاری: ۴۹۳۷].

ترجمه: عایشه رضی الله عنها می گوید: نبی اکرم ﷺ فرمود: «کسی که قرآن می خواند و آنرا حفظ می کند، منزلی مانند منزلت فرشتگان بزرگوار و نیکوکار خواهد داشت. و کسی که قرآن، تلاوت کند و به شدت از آن، مواظبت نماید (نگذارد که فراموش شود) دو پاداش دارد»..

عن عقبه بن عامرٍ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: «لَوْ كَانَ الْقُرْآنُ فِي إِهَابٍ، مَا مَسَّتْهُ النَّارُ. وَفِي لَفْظٍ: «لَوْ جُمِعَ الْقُرْآنُ فِي إِهَابٍ مَا أَحْرَقَهُ اللَّهُ بِالنَّارِ».

ترجمه: عقبه بن عامر می گوید: رسول الله ﷺ فرمود: «اگر قرآن را داخل پوستی، قرار دهند، آتش آن را نمی سوزاند». و در روایتی آمده است که «اگر قرآن، جمع آوری گردد و داخل پوستی گذاشته شود، آتش آن را نمی سوزاند». (مؤمنی که قرآن را حفظ کند و به آن عمل نماید، به جهنم نمی رود).

۱۳- تلاوت سوره تبارک:

عن انس رضي الله عنه قال: قال رسول الله ﷺ: «سورة من القرآن ما هي إلا ثلاثون آية خاصمت عن صاحبها حتى أدخلته الجنة وهي سورة تبارك» [طبرانی ، صحيح الجامع ۶۴۷۲].

ترجمه: از انس رضی الله عنه روایت شده است که رسول الله ﷺ فرمود: سوره‌ای در قرآن وجود دارد که فقط دارای سی آیه است و آن سوره، از کسیکه او را بخواند دفاع می‌کند تا این که او را وارد بهشت می‌نماید و آن، سوره تبارک می‌باشد.

۱۴- روزه گرفتن:

عن عبدالله بن عمر رضی الله عنهما ان رسول الله ﷺ قال: «الصيام والقرآن يشفعان للعبد يقول الصيام ای رب منعتہ الطعام والشهوة بالنهار فشفعنی فیہ ویقول القرآن منعتہ النوم باللیل فشفعنی فیہ فیشفعان» [رواه البیهقی].

ترجمه: عبدالله بن عمر رضی الله عنهما روایت است رسول الله ﷺ فرمود: روزه ماه مبارک رمضان، وقرآن عظیم الشان شفاعت بنده را میکند، روزه می‌گوید پروردگارا! من او را بازداشتنم از صرف طعام (خوردن غذا) و خواهشات، پس شفاعت من را درحق او قبول فرما، وقرآن‌کریم می‌گوید من او را درشب از خواب بازداشته بودم، درحق او (درمورد، به نفع او) شفاعت من را قبول فرما! پس شفاعت هردو (قرآن‌کریم وروزه) درحق او پذیرفته میشود.

وَعَنْ سَهْلِ بْنِ سَعْدٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ عَنِ النَّبِيِّ ﷺ قَالَ: «فِي الْجَنَّةِ ثَمَانِيَةُ أَبْوَابٍ فِيهَا بَابٌ يُسَمَّى الرَّيَّانَ لَا يَدْخُلُهُ إِلَّا الصَّائِمُونَ» [متفق عليه].

ترجمه: از سهل بن سعد رضی الله عنه از پیامبر ﷺ روایت است که فرمود: بهشت هشت دروازه دارد در آن دری وجود دارد که رایان نامیده می‌شود و جز روزه داران از آن داخل نمی‌گردند.

۱۵- تلاوت سوره اخلاصی در نماز:

عن أبي هريرة قال: «أقبلت مع رسول الله ﷺ فسمع رجلاً يقرأ قل هو الله أحد الله الصمد فقال رسول الله صلى الله عليه و سلم وجبت قلت ما وجبت؟ قال الجنة» [سنن الترمذی ۲۳۲۰].

ترجمه: ابوهریره می گوید: آمدم همراهی رسول الله ﷺ ، پس شنید مردی را که می خواند: «هو الله أحد الله الصمد...» رسول الله ﷺ فرمود: برای آن واجب شد. گفتم برای او چه واجب شد؟ گفت: بهشت.

۱۶- در حصه از شب نماز (تهجد) خواندن:

عن أبي هريرة قال: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: «يَا أَيُّهَا النَّاسُ أَفْشُوا السَّلَامَ وَأَطْعِمُوا الطَّعَامَ وَصَلُّوا الْأَرْحَامَ وَصَلُّوا بِاللَّيْلِ وَالنَّاسُ نِيَامٌ تَدْخُلُوا الْجَنَّةَ بِسَلَامٍ» [رواه الترمذی وابن ماجه واحمد].

ترجمه: ابوهریره روایت میکند که رسول الله ﷺ فرمود: ای مردم! سلام را بین خود منتشر کنید، به نیاز مندان غذا بدهید و صله رحم را با خویشاوندان به جای آورید و در شب هنگام خواب مردم (تهجد) بخوانید، بدون هیچ درد سری وارد بهشت می شوید.

۱۷- بستن چشم از دیدن نامحرمان:

عن أنس بن مالك رضي الله عنه عن رسول الله ﷺ أنه قال: «تقبلوا لي بست أتقبل لكم الجنة قالوا وما هي قال إذا حدث أحدكم فلا يكذب وإذا وعد فلا يخلف وإذا

أؤتمن فلا يخن وغضوا أبصاركم وكفوا أيديكم واحفظوا فروجكم»
[المستدرک: ۸۰۶۸].

ترجمه: از انس روایت است که رسول الله ﷺ فرمود: «شش چیز را ضمانت دهید من دخول جنت را به شما بشارت میدهم». گفته شد آن شش چیز چیست؟
گفت: ۱- هنگامیکه سخن میزنید دروغ نگویند ، ۲- وقتی که وعده میکنید خلاف ورزی نکنید ، ۳- وقتی که امانت نزد تان داده میشود خیانت نکنید ، ۴- چشمان تان را از دیدن نامحرمان بسته کنید ، ۵- دست تان را از ظلم دور کنید ، ۶- اندام مخصوص تان را نگهدارید (زنا نکنید).

۱۸- پرداخت زکات و صدقه دادن:

عن معاذ بن جبل قال كنت مع النبي ﷺ في سفر فأصبحت يوما قريبا منه ونحن نسير فقلت يا رسول الله أخبرني بعمل يدخلني الجنة ويباعدني عن النار قال لقد سألتني عن عظيم وإنه ليسير على من يسره الله عليه تعبد الله ولا تشرك به شيئا وتقيم الصلاة وتؤتي الزكاة وتصوم رمضان وتحج البيت ثم قال ألا أدلك على أبواب الخير الصوم جنة والصدقة تطفى الخطيئة كما يطفى الماء النار وصلاة الرجل من جوف الليل قال ثم تلا (تتجافى جنوبهم عن المضاجع) حتى بلغ (يعملون) . ثم قال ألا أدلك برأس الأمر كله وعموده وذروة سنامه قلت بلى يا رسول الله قال رأس الأمر الإسلام وعموده الصلاة وذروة سنامه الجهاد ثم قال ألا أخبرك بملاك ذلك كله قلت بلى يا نبي الله فأخذ بلسانه فقال كف عليك هذا فقلت يا نبي الله وإنا لمؤاخذون بما

نتکلم به فقال ثکلتک أمک یا معاذ وهل یکب الناس فی النار علی وجوههم أو علی مناخرهم إلا حصائد ألسنتهم . [رواه أحمد والترمذی وابن ماجه].

ترجمه: از معاذ رضی الله عنه روایت شده است که وی می گوید: در سفری با رسول الله ﷺ یک جای بودم ، روزی نزدیک ایشان صبح نمودم ، درحالیکه راه می رفتیم گفتم: ای رسول الله ﷺ از عملی به من خبر ده که مرا در بهشت در آورد و از آتش جهنم دور گرداند ، رسول الله ﷺ فرمود: «همانا از کاری بزرگی پرسیدی ، وهر آئینه آسان است بر کسیکه الله عزوجل آنرا بر وی آسان گرداند ، الله را عبادت کن ، وبا وی چیزی را شریک نگردان ، نماز را برپا دار ، زکات را بده ، ماه رمضان را روزه دار ، و زیارت خانه کعبه را کن ، وفرمود: آیا دروازه های نیکی را برای نشان ندهم؟ روزه داشتن سپر است ، و صدقه دادن گناه را ازبین می برد چنانکه آب آتش را ازبین می برد ، و نماز خواندن شخص درمیان شب. سپس این آیه را تلاوت نمود: «تتجافی جنوبهم عن المضاجع...» (تا آنکه به آخر آیت رسید) فرمود: آیا ترا به رأس واصل کار دین (به ستون دین) و به بلندی کوهان دین رهنمایی نکنم؟ گفتم: بله ای رسول الله ﷺ ، فرمود: رأس واصل همه کار ، دین اسلام است ، و ستون دین نماز است ، و بلندی کوهان دین جهاد است ، بعدا فرمود: آیا ترا به چیزی خبر ندهم که قوام و نظام این همه کار ها است؟ گفتم: بله، خبرده مرا ای رسول الله ﷺ. سپس زبان مبارک خود را گرفت وفرمود: این را بر نفس خود باز دار. گفتم: ای رسول الله ﷺ آیا ما به چیزی که می گویم نیز مؤاخذه می شویم؟ رسول الله ﷺ فرمود: مادرت بر تو بگرید ای معاذ، مردم را بر روی ها و بینی های ایشان به جهنم نمی اندازد مگر حاصل زبان های ایشان».

۱۹- فراگیری علم دین:

عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ قَالَ قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ «مَنْ سَلَكَ طَرِيقًا يَلْتَمِسُ فِيهِ عِلْمًا سَهَّلَ اللَّهُ لَهُ بِهِ طَرِيقًا إِلَى الْجَنَّةِ». [صحيح مسلم ۲۶۹۹].

ترجمه: ابوهریره رضی الله عنه روایت می کند که پیامبر ﷺ فرمودند: هرکسی راهی را به قصد یادگیری علمی برود، الله برایش مسیر رفتن به بهشت را آسان می گرداند.

۲۰- غضب و غصه نشدن:

وعن أبي الدرداء رضي الله عنه قال: قال رجل لرسول الله ﷺ دلي على عمل يدخلني الجنة قال رسول الله ﷺ لا تغضب ولك الجنة [رواه الطبراني بإسنادين أحدهما صحيح].

ترجمه: از ابودردا روایت است که مردی برای رسول الله ﷺ گفت: مرا به یک عملی رهنمایی کن که آن عمل مرا وارد جنت سازد، رسول الله ﷺ فرمود: غضب نشو برایت جنت است.

۲۱- خواندن دعای سیدالاستغفار:

عن شَدَّادِ بْنِ أَوْسٍ عَنِ النَّبِيِّ ﷺ قَالَ: «سَيِّدُ الْاِسْتِغْفَارِ أَنْ تَقُولَ: اللَّهُمَّ أَنْتَ رَبِّي لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ، خَلَقْتَنِي وَأَنَا عَبْدُكَ، وَأَنَا عَلَى عَهْدِكَ وَوَعْدِكَ مَا اسْتَطَعْتُ، أَعُوذُ بِكَ مِنْ شَرِّ مَا صَنَعْتُ، أَبُوءُ لَكَ بِنِعْمَتِكَ عَلَيَّ وَأَبُوءُ لَكَ بِذَنْبِي، فَاغْفِرْ لِي، فَإِنَّهُ لَا يَغْفِرُ الذُّنُوبَ إِلَّا أَنْتَ». قَالَ: «وَمَنْ قَالَهَا مِنَ النَّهَارِ مِوَقِنًا بِهَا، فَمَاتَ مِنْ يَوْمِهِ قَبْلَ أَنْ

يُثْبِتُ فَهُوَ مِنْ أَهْلِ الْجَنَّةِ، وَمَنْ قَالَهَا مِنَ اللَّيْلِ وَهُوَ مُوقِنٌ بِهَا، فَمَاتَ قَبْلَ أَنْ يُصْبِحَ فَهُوَ مِنْ أَهْلِ الْجَنَّةِ». [بخاری: ۶۳۰۶].

ترجمه: شداد بن اوس می گوید: نبی اکرم ﷺ فرمود: «بهترین استغفار، این است که بگویي: اللَّهُمَّ أَنْتَ رَبِّي لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ، خَلَقْتَنِي وَأَنَا عَبْدُكَ، وَأَنَا عَلَى عَهْدِكَ وَوَعْدِكَ مَا اسْتَطَعْتُ، أَعُوذُ بِكَ مِنْ شَرِّ مَا صَنَعْتُ، أَبُوءُ لَكَ بِنِعْمَتِكَ عَلَيَّ وَأَبُوءُ لَكَ بِذَنْبِي، فَاغْفِرْ لِي فَإِنَّهُ لَا يَغْفِرُ الذُّنُوبَ إِلَّا أَنْتَ. (يعني الهي! تو پروردگار مني، بجز تو معبودي وجود ندارد، تو مرا آفریده اي و من بنده تو هستم. بر پيماني که با تو بسته ام تا حد توان، استوارم و به وعده اي که داده اي، يقين دارم. از بدني کارهايي که انجام داده ام، به تو پناه مي برم. و به نعمتهايي که به من ارزاني داشته اي و گناهاني که انجام داده ام، اعتراف مي کنم. پس مرا مغفرت کن زيرا کسي بجز تو، گناهان را نمي بخشد.

هرکس، در روز با يقين، اين دعا را بخواند و در همان روز، قبل از اينکه شب شود، بميرد، از بهشتيان بشمار مي رود. همچنين هرکس، در شب، با يقين، اين دعا را بخواند و قبل از اينکه صبح شود، بميرد، از بهشتيان بشمار ميرود».

۲۲- ملازمت جماعت مسلمانان:

عن ابن عمر رضي الله عنه قال: قال رسول الله ﷺ: «من اراد بحبوبة الجنة فليلزم الجماعة» [سنن الترمذی: ۱۷۵۷].

ترجمه: از ابن عمر رضي الله عنه روایت است که رسول الله ﷺ فرمود: کسیکه اراده دارد در وسط بهشت باشد، پس ملازمت جماعت مسلمانان را نماید.

۲۳- عادل بودن ، ومهربان بودن در زمامداری:

عن عیاض بن حمار قال: أن رسول الله ﷺ قال: «أَهْلُ الْجَنَّةِ ثَلَاثَةٌ: ذُو سُلْطَانٍ مُّقْسِطٌ مُّوَفَّقٌ، وَرَجُلٌ رَحِيمٌ رَقِيقُ الْقَلْبِ لِكُلِّ ذِي قُرْبَى وَمُسْلِمٌ، وَعَفِيفٌ مُتَعَفِّفٌ ذُو عِيَالٍ» [صحیح مسلم].

ترجمه: رسول الله ﷺ میفرماید: اهل بهشت سه طبقه اند: زمامدار عادل و موفق ، و مردی مهربان و نرم دل برای هر کسی که با وی قرابت دارد و با هر مسلمان ، و هر پاکدامن عائله مندی که از سؤالگری پرهیز نماید.

۲۴- داشتن حیا:

وعن أبي هريرة رضي الله عنه قال: قال رسول الله ﷺ: «الْحَيَاءُ مِنَ الْإِيمَانِ وَالْإِيمَانُ فِي الْجَنَّةِ وَالْبَذَاءُ مِنَ الْجَفَاءِ وَالْجَفَاءُ فِي النَّارِ» [صحیح سنن الترمذی ۱۶۳۴].

ترجمه: از ابوهریره روایت است که رسول الله ﷺ فرمود: حیا از ایمان و ایمان در بهشت است بد زبانی از بی مهری و بد رفتاری است و بد رفتاری در جهنم است.

۲۵- در راه الله جهاد کردن:

وَعَنْ مُعَاذٍ عَنِ النَّبِيِّ ﷺ قَالَ: «مَنْ قَاتَلَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ مِنْ رَجُلٍ مُسْلِمٍ فُؤَادَ نَاقَةٍ وَجَبَتْ لَهُ الْجَنَّةُ، وَمَنْ جُرِحَ جُرْحًا فِي سَبِيلِ اللَّهِ أَوْ نَكِبَ نَكْبَةً، فَإِنَّهَا تَحِيءُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ كَأَغْزَرِ مَا كَانَتْ: لَوْئُهَا الرَّعْفَرَانِ، وَرِيحُهَا كَالْمِسْكِ» . [رواه أبو داود، والترمذی وقال: حديث حسن صحيح].

ترجمه: از معاذ روایت است که پیامبر ﷺ فرمود: هر مرد مسلمانی که بالای شتر در راه الله تعالی جهاد کند، (کنایه از کم بودن جهاد است) بهشت بر او واجب می شود. و کسیکه در راه الله زخمی شده و یا حادثهء بدی برای او روی دهد، وی در روز قیامت می آید، در حالیکه بیشتر از حالت اولیست. رنگ آن زعفران و بوی آن مانند مشک است».

وَعَنْ جَابِرٍ ، قَالَ: قَالَ رَجُلٌ: أَيْنَ أَنَا يَا رَسُولَ اللَّهِ إِنْ قُتِلْتُ؟ قَالَ: «فِي الْجَنَّةِ» . فَأُلْقِيَ مَمَرَاتٍ كُنَّ فِي يَدِهِ، ثُمَّ قَاتَلَ حَتَّى قُتِلَ» [رواه مسلم ۱۸۸۵].

ترجمه: از جابر روایت شده که گفت: مردی گفت: یا رسول الله ﷺ اگر کشته شدم در کجا می باشم؟ فرمود: در بهشت، سپس چند دانه خرمایی را که در دستش بود، انداخته و جنگید تا کشته شد.

وَعَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ أَنَّ نَبِيَّ ﷺ قَالَ: «إِنَّ فِي الْجَنَّةِ مِائَةَ دَرَجَةٍ أَعَدَّهَا اللَّهُ لِلْمُجَاهِدِينَ فِي سَبِيلِهِ كُلُّ دَرَجَتَيْنِ مَا بَيْنَهُمَا كَمَا بَيْنَ السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ فَإِذَا سَأَلْتُمُ اللَّهَ فَسَلُّوهُ الْفَرْدَوْسَ فَإِنَّهُ أَوْسَطُ الْجَنَّةِ وَأَعْلَى الْجَنَّةِ وَفَوْقَهُ عَرْشُ الرَّحْمَنِ وَمِنْهُ تَفَجَّرُ أَنْهَارٌ» [بخاری].

ترجمه: از ابوهریره رضی الله عنه روایت است که رسول الله ﷺ فرمودند: بهشت صد درجه دارد که الله آن را برای مجاهدین در راهش آماده کرده است. بین هر دو درجه به اندازه بین آسمان و زمین فاصله وجود دارد. پس هرگاه شما چیزی را از الله خواستید فردوس را از او بخواهید که آن بهترین جای بهشت است و بالاترین آن است و بالای آن عرش رحمان قرار دارد و از فردوس رودهایی جاری می شوند.

۲۶- گفتن: «رضیت بالله ربّاً، وبالإسلام دیناً، وبمُحمَّدٍ رَسولاً»:

«وَعَنْ أَبِي سَعِيدٍ الْخُدْرِيِّ ، قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ قَالَ «مَنْ قَالَ: رَضِيتُ بِاللَّهِ رَبّاً، وبالإسلام دیناً، وبمُحمَّدٍ رَسولاً، وَحَبَّتْ لَهُ الْجَنَّةُ» [سنن الکبری ۲۰۱۰].

ترجمه: از ابو سعید خدری روایت شده که: رسول الله ﷺ فرمود: آنکه بگوید: به ربوبیت الله ایمان آوردم و اسلام را به عنوان آئین پذیرفتم و به رسالت محمد ﷺ راضی شده و آنرا قبول کردم ، واجب می شود برای آن دخول جنت.

۲۷- راست گویی:

وَعَنْ ابْنِ مَسْعُودٍ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: «عَلَيْكُمْ بِالصِّدْقِ، فَإِنَّ الصِّدْقَ يَهْدِي إِلَى الْبِرِّ، وَإِنَّ الْبِرَّ يَهْدِي إِلَى الْجَنَّةِ، وَمَا يَزَالُ الرَّجُلُ يَصْدُقُ وَيَتَحَرَّى الصِّدْقَ حَتَّى يُكْتَبَ عِنْدَ اللَّهِ صِدِّيقًا، وَإِيَّاكُمْ وَالْكَذِبَ، فَإِنَّ الْكَذِبَ يَهْدِي إِلَى الْفُجُورِ، وَإِنَّ الْفُجُورَ يَهْدِي إِلَى النَّارِ، وَمَا يَزَالُ الرَّجُلُ يَكْذِبُ وَيَتَحَرَّى الْكَذِبَ حَتَّى يُكْتَبَ عِنْدَ اللَّهِ كَذَّابًا» [أخرجه البخاري، في كتاب الأدب].

ترجمه: از ابن مسعود روایت شده است که رسول الله ﷺ فرمود: بر شماست که صداقت و راستگویی پیشه کنید، چرا که راستگویی انسان را به سوی نیکی راهنمایی میکند، و نیکی انسان را به سوی بهشت، هدایت می کند و شخص همواره راست می گوید و تلاش می کند راست بگوید تا اینکه در نزد الله عزوجل عنوان صدیق را می گیرد، و بر شماست که از دروغ گویی دوری کنید، چرا که دروغگویی انسان را به سوی فسق و فجور سوق می دهد. و فسق و فجور انسان را

به جهنم می کشاند، و شخص پیوسته دروغ می گوید و تلاش می کند، که دروغ بگوید، تا اینکه در نزد الله عزوجل عنوان کذاب را می گیرد.

۲۸- کدایی (سوال) نکردن از مردم:

وعن ثوبان قال : قال رسول الله ﷺ : «من يكفل لي أن لا يسأل الناس شيئا فأتكفل له بالجنة ؟» فقال ثوبان : أنا فكان لا يسأل أحدا شيئا. [رواه أبو داود والنسائي]

ترجمه: از ثوبان روایت است که رسول الله ﷺ فرمود: چه کسی ضمانت می کند که سوال نکند از مردم چیزی را (منظورگدایی کردن است) تا من برایش ضمانت داخل شدن بهشت را نمایم؟ ثوبان گفت: من سوال و گدایی نمی کنم. پس (ثوبان) هرگز از کسی (تا اخیر عمر خود) سوال و گدایی نمی کرد.

۲۹- تکرار اذان با مؤذن:

عَنْ عُمَرَ بْنِ خَطَّابٍ قَالَ قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ «إِذَا قَالَ الْمُؤَذِّنُ اللَّهُ أَكْبَرُ اللَّهُ أَكْبَرُ فَقَالَ أَحَدُكُمْ اللَّهُ أَكْبَرُ اللَّهُ أَكْبَرُ ثُمَّ قَالَ أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ قَالَ أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ ثُمَّ قَالَ أَشْهَدُ أَنْ مُحَمَّدًا رَسُولُ اللَّهِ ثُمَّ قَالَ حَيَّ عَلَى الصَّلَاةِ قَالَ لَأَحُولَ وَلَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ ثُمَّ قَالَ حَيَّ عَلَى الْفَلَاحِ قَالَ لَا حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ ثُمَّ اللَّهُ أَكْبَرُ اللَّهُ أَكْبَرُ ثُمَّ قَالَ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ مِنْ قَلْبِهِ دَخَلَ الْجَنَّةَ» [صحيح مسلم ۸۷۶].

ترجمه: از عمر بن خطاب رضی الله عنه روایت است که رسول الله ﷺ فرمودند: هرگاه یکی از شما با الله اکبر الله اکبر گفتن موذن بگوید: الله اکبر، الله اکبر، و با شهدان لا اله الا الله موذن بگوید اشهد ان لا اله الا الله، با شهد ان محمدا رسول الله موذن بگوید اشهد ان محمدا رسول الله و با حی علی الصلاه موذن بگوید لا حول ولا قوه الا بالله و با حی علی الفلاح موذن بگوید لا حول ولا قوه الا بالله. و با الله اکبر موذن بگوید الله اکبر و با لا اله الا الله او از ته قلب بگوید لا اله الا الله، وارد بهشت می شود.

۳۰- زیاد رفتن به سوی مساجد:

وعن أبي موسى الأشعري قال: قال النبي ﷺ: «مَنْ غَدَا إِلَى الْمَسْجِدِ أَوْ رَاحَ، أَعَدَّ اللَّهُ لَهُ فِي الْجَنَّةِ نَزْلًا كُلَّمَا غَدَا أَوْ رَاحَ» متفقٌ عليه.

ترجمه: از ابوهریره روایت است که پیامبر ﷺ فرمود: کسی که اول روز یا اول شب بسوی مسجد رود در هر صبح و یا هر شامی که می رود، الله برایش در بهشت مهمان سرایی آماده می سازد».

و نیز رسول الله ﷺ میفرماید: «بَشِّرِ الْمَشَّائِينَ فِي الظُّلُمِ إِلَى الْمَسَاجِدِ ، بِالنُّورِ التَّامِّ يَوْمَ الْقِيَامَةِ». [رواه الترمذی].

ترجمه: به کسانی که در تاریکی (برای ادای نماز) به مسجد می روند بشارت نور کامل در قیامت بده.

۳۱- گرفتن تکبیر اول نماز جماعت:

عن أنس قال: قال النبي ﷺ: «من صلى لله أربعين يوماً في جماعة يدرك التكبيرة الأولى كتب له براءة من النار و براءة من النفاق». [حسن انظر حديث رقم: ۶۳۶۵ في صحيح الجامع].

ترجمه: از انس روایت است که رسول الله ﷺ میفرماید: «کسیکه چهل روز در جماعت نماز ادا کند که (تکبیر اول) را بگیرد، برای او دو نجات نصیب میشود ۱- نجات از آتش ۲- نجات از نفاق.

۳۲- گفتن: «سبحان الله، والحمد لله، ولا إله إلا الله، و الله أكبر»:

وعن ابن مسعود قال: قال رسول الله ﷺ: «لقيت إبراهيم ليلة أسرى بي فقال يا محمد أقرئ أمتك مني السلام وأخبرهم أن الجنة طيبة التربة عذبة الماء وأنها قيعان وأن غراسها سبحان الله والحمد لله ولا إله إلا الله والله أكبر». [ترمذی وحسنه الألبانی].

ترجمه: از ابن مسعود روایت شده است که رسول الله ﷺ فرمود: در شب معراج ابراهیم (خلیل الله) را دیدم که فرمودند: سلام من را به امت خود برسان و بگو که بهشت، خاکی پاک و تمیز دارد، و آبش شیرین است، و زمینش سفید و هموار است، و کشتزارش گفتن سبحان الله، والحمد لله، ولا إله إلا الله، و الله أكبر میباشد. و نیز روایت شده است که: عن جابر عن النبي ﷺ قال: «من قال: سبحان الله و بحمده، غرست له نخلة في الجنة» [ترمذی ۳۴۶۰].

ترجمه: از جابر روایت شده است که پیامبر ﷺ فرمودند: هرکس بگوید سبحان الله و بحمده، برای او درختی خرما در بهشت کاشته می شود.

۳۳- گفتن: «لا حول و لا قوة إلا بالله»:

وعن أبي موسى رضي الله عنه قَالَ : قَالَ لِي رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: «أَلَا أَدُلُّكَ عَلَى كَنْزٍ مِنْ كُنُوزِ الْجَنَّةِ ؟ فَقُلْتُ : بَلَى يَا رَسُولَ اللَّهِ قَالَ: لَا حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ » [متفق عَلَيْهِ].

ترجمه: از ابوموسی روایت شده است که گفت: «پیامبر ﷺ به من فرمود: «آیا تو را بر گنجی از گنجهای بهشت آگاه نسازم؟» عرض کردم: آری ای رسول الله. ایشان فرمودند: «لا حول و لا قوة إلا بالله».

یعنی: «هیچ توانایی و نیرویی نیست مگر به (یاری و دست) الله عزوجل».

۳۴- کسیکه بعد از وضو بگوید: «أشهد أن لا إله إلا الله وحده لا شريك له، وأشهد أن محمداً عبده ورسوله»:

«وعن عُمَرُ بْنُ الْخَطَّابِ عَنِ النَّبِيِّ ﷺ قَالَ: «مَا مِنْكُمْ مِنْ أَحَدٍ يَتَوَضَّأُ فَيُبَلِّغُ أَوْ فَيُسَبِّحُ الْوُضُوءَ ثُمَّ قَالَ: أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ، وَأَشْهَدُ أَنَّ مُحَمَّدًا عَبْدُهُ وَرَسُولُهُ، إِلَّا فُتِحَتْ لَهُ أَبْوَابُ الْجَنَّةِ الثَّمَانِيَةِ يَدْخُلُ مِنْ أَيِّهَا شَاءَ»» [رواه مسلم].

وزاد الترمذي: «اللَّهُمَّ اجْعَلْنِي مِنَ التَّوَّابِينَ وَاجْعَلْنِي مِنَ الْمُطَهَّرِينَ».

ترجمه: از عمر بن خطاب روایت شده که: پیامبر ﷺ فرمود: هیچکدام شما نیست که وضو بگیرد و آن را برساند یا کامل نماید (شک راویست) سپس بگوید: أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ، وَأَشْهَدُ أَنَّ مُحَمَّدًا عَبْدُهُ وَرَسُولُهُ، مگر اینکه تمام هشت دروازه بهشت باز می‌گردد، تا از هر کدام که بخواهد داخل گردد. (این حدیث را مسلم روایت نموده است).

و ترمذی افزوده که: اللَّهُمَّ اجْعَلْنِي مِنَ التَّوَّابِينَ وَاجْعَلْنِي مِنَ الْمُتَطَهِّرِينَ. بار الها! مرا از زمره آنانیکه زیاد توبه نموده و بسیار پاکیزه کاری می‌نمایند، بگردان.

۳۵- بعد از وضو ، چند رکعت نماز ادا کردن (تحیة الوضوء):

عن أبي هريرة أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ قَالَ لِبَلال: «يَا بَلالُ حَدِّثْنِي بِأَرْجَى عَمَلٍ عَمِلْتَهُ فِي الْإِسْلَامِ، فَإِنِّي سَمِعْتُ ذَكَرَ نَعْلِكَ بَيْنَ يَدَيَّ فِي الْجَنَّةِ» قَالَ: مَا عَمِلْتُ عَمَلًا أَرْجَى عِنْدِي مِنْ أَنِّي لَمْ أَتَطَهَّرْ طَهُورًا فِي سَاعَةٍ مِنْ لَيْلٍ أَوْ نَهَارٍ إِلَّا صَلَّيْتُ بِذَلِكَ الطَّهَوْرِ مَا كُتِبَ لِي أَنْ أُصَلِّيَ». [متفقٌ عليه. وهذا لفظ البخاري].

ترجمه: از ابوهریره روایت است که رسول الله ﷺ برای بلال فرمود: ای بلال! به من از امید وار کننده ترین عملی که در اسلام انجام داده‌ای صحبت کن، زیرا من صدای کفشهایت را پیشاپیش خویش در بهشت شنیدم.

گفت: من عملی را انجام ندادم که امیدوار کننده تر باشد برآیم از آنکه هیچ لحظه‌ای از روز یا شب طهارتی نکردم و وضوئی نگرفتم، مگر اینکه با آن طهور به اندازه‌ای که برآیم مقدور شده بود نماز گزاردم.

وَنَزَلَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ مِيفْرَمَايدَ: «مَا مِنْ أَحَدٍ يَتَوَضَّأُ فَيُحَسِّنُ الْوُضُوءَ وَيُصَلِّي رَكَعَتَيْنِ يُقِيلُ بِقَلْبِهِ وَوَجْهِهِ عَلَيْهِمَا إِلَّا وَجَبَتْ لَهُ الْجَنَّةُ». [مشكاة]

ترجمه: کسی وضو کند و با خلوص نیت دو رکعت نماز بخواند جنت برایش واجب میگردد.

۳۶- برداشتن موانع ضرر رسان از راه:

عن عائشة قالت: قال رسول الله ﷺ: «إِنَّهُ خَلَقَ كُلَّ إِنْسَانٍ مِنْ بَنِي آدَمَ عَلَى سِتْرَيْنِ وَثَلَاثُمِائَةِ مَفْصَلٍ فَمَنْ كَبَّرَ اللَّهَ وَحَمَدَ اللَّهَ وَهَلَّلَ اللَّهَ وَسَبَّحَ اللَّهَ وَاسْتَغْفَرَ اللَّهَ وَعَزَلَ حَجْرًا عَنْ طَرِيقِ النَّاسِ أَوْ شَوْكَةً أَوْ عَظْمًا عَنْ طَرِيقِ النَّاسِ وَأَمَرَ بِمَعْرُوفٍ أَوْ نَهَى عَنْ مَنكَرٍ عَدَدَ [تِلْكَ] السِّتْرَيْنِ وَالثَّلَاثُمِائَةِ [السَّلَامَى]. فَإِنَّهُ بِمَشْيِ يَوْمئِذٍ وَقَدْ زَحَرَ نَفْسُهُ عَنِ النَّارِ» [مسلم].

ترجمه: از عائشه رضی الله عنها روایت است که پیامبر ﷺ فرمود: «بی گمان هر انسانی از بنی آدم بر ۳۶۰ مفصل خلق شده است پس هر کس به اندازه‌ی آن ۳۶۰ مفصل «الله اکبر» بگوید و «الحمد لله» بگوید و «لا إله إلا الله» و «سبحان الله» و «أستغفر الله» بگوید و سنگی یا خاری و یا استخوانی از سر راه مردم بردارد و امر به انجام عمل نیکی یا نهی از عمل ناپسندی کند بی گمان در آن روز خود را از آتش دوزخ دور کرده (و نجات داده) است».

۳۷- با مردم طوری معامله کن که میخواهی همانطور همرایت معامله گردد:

عن عبدالله بن عمرو قال: قال رسول الله ﷺ: «...فَمَنْ أَحَبَّ أَنْ يُزَحَّجَ عَنِ النَّارِ، وَيُدْخَلَ الْجَنَّةَ، فَلْتَأْتِهِ مَنِيَّتُهُ وَهُوَ يُؤْمِنُ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ، وَلَيَأْتِيَ إِلَى النَّاسِ الَّذِي يُحِبُّ أَنْ يُؤْتَى إِلَيْهِ» [رواه مسلم ۴۸۴۱].

ترجمه: «از عبد الله بن عمرو روایت شده که رسول الله ﷺ فرمود: کسیکه دوست دارد اینکه از جهنم دور گشته و به بهشت داخل شود، باید که مرگش فرا رسد، در حالیکه او به الله و روز آخرت ایمان دارد، و با مردمی معامله کند که دوست دارد، مردم با او معامله بنمایند.

۳۸- طعام دادن برای مساکین و تشییع جنازه مسلمان:

ابوهریره روایت می کند که پیامبر ﷺ فرمود: «مَنْ أَصْبَحَ مِنْكُمْ الْيَوْمَ صَائِمًا؟» (چه کسی از شما امروز را با روزه شروع کرده است؟).

ابوبکر رضی الله عنه گفت: من.

پیامبر ﷺ (در ادامه) فرمود: «فَمَنْ تَبَعَ مِنْكُمْ الْيَوْمَ جَنَازَةً؟» (چه کسی از شما امروز جنازه ای را تشییع کرده است؟).

ابوبکر رضی الله عنه گفت: من.

پیامبر ﷺ فرمود: «فَمَنْ أَطْعَمَ مِنْكُمْ الْيَوْمَ مَسْكِينًا؟» (چه کسی از شما امروز مسکینی را طعام داده است؟).

ابوبکر رضی الله عنه گفت: من.

پیامبر ﷺ فرمود: «فَمَنْ عَادَ مِنْكُمْ يَوْمَ مَرِيضًا؟» (چه کسی از شما امروز، مریضی را عیادت کرده است؟).

ابوبکر رضی الله عنه گفت: من.

پس پیامبر ﷺ فرمود: «ما اجتمعن في امرئ إلا دخل الجنة».

یعنی: «این کارها در کسی با هم جمع نمی شوند مگر این که (شخص به سبب این اعمال) وارد بهشت می شود» [صحیح مسلم ۱۰۲۸].

۳۹- احتیاط کردن در حرف زدن:

وعن أبي هريرة قال: قال رسول الله ﷺ: «إِنَّ الْعَبْدَ لَيَتَكَلَّمُ بِالْكَلِمَةِ مِنْ رِضْوَانِ اللَّهِ تَعَالَى مَا يُلْقَى لَهَا بَالًا يَرْفَعُهُ اللَّهُ بِهَا دَرَجَاتٍ، وَإِنَّ الْعَبْدَ لَيَتَكَلَّمُ بِالْكَلِمَةِ مِنْ سَخَطِ اللَّهِ تَعَالَى لَا يُلْقَى لَهَا بَالًا يَهْوِي بِهَا فِي جَهَنَّمَ» [بخاری ۶۱۱۳].

ترجمه: از ابو هریره رضی الله عنه وارد شده است که پیامبر ﷺ فرمودند: هر آئینه بنده کلمه ای را از رضای الله بر زبان می آورد که به آن اهتمام نمی ورزد و الله وی را بدان کلمه به مرتبه ها بلند می برد و هر آئینه بندهء کلمهء از قهر الله را بر زبان می آورد که به آن اهمیت نمی دهد و بدان در دوزخ فرو می غلطد.

۴۰- تعویذ نگرفتن و توکل نمودن بر الله:

عن عمران بن حصين أن رسول الله ﷺ قال: «يدخل الجنة من أمتي سبعون ألفاً بغير حساب» قالوا: من هم يا رسول الله؟ قال: هم الذين لا يَسْتَرْقُونَ، وَلَا يَتَطَيَّرُونَ، وَلَا يَكْتُؤُونَ، وَعَلَى رَجُلٍ يَتَوَكَّلُونَ» [صحیح البخاری].

ترجمه: از عمران بن حصین روایت است که رسول الله ﷺ فرمود: داخل کرده میشود از امت من هفتاد هزار نفر بدون حساب و کتاب، گفتند: آنها چه کسانی اند ای پیامبر؟ فرمود: «آنها کسانی هستند که تعویذ (دم) نمی خواهند، فال نمی گیرند، داغ نمی کنند و به پروردگارشان، توکل می نمایند».

۴۱- قاضی ای که حق را می داند و به آن فیصله می نماید:

وعن بريدة قال: قال رسول الله ﷺ: «القضاة ثلاثة: اثنان في النار، و واحد في الجنة: رجل علم الحق فقصي به فهو في الجنة، و رجل قضى للناس علي جهل فهو في النار، و رجل جار في الحكم فهو في النار» [ابوداود ۳۰۵۱].

ترجمه: از ابوبریده روایت است که پیامبر ﷺ فرمود: قضاوت (وقاضیان) سه دسته هستند: دو دسته آنان در آتش جهنم و یک دسته در بهشت اند، مردی که حق را می داند و به آن قضاوت می کند در بهشت است، مردی است از روی جهل بین مردم قضاوت می کند، در آتش است، و نیز مردی که در قضاوت ظلم می کند، در آتش جهنم است».

۴۲- در هر کار آسان گیر بودن و نرم بودن:

عن عطاء بن فروخ قال: قال رسول الله ﷺ: «أدخل الله عزوجل رجلا كان سهلا مشترياً و بايعاً وقاضياً و مقضياً الجنة» [صحيح الجامع ۲۴۳].

ترجمه: عطاء می گوید که رسول الله ﷺ فرمود: «الله متعال مرد آسان گیر و نرم را (فروشنده یا خریدار، قاضی یا محکوم باشد) داخل بهشت می کند».

۴۳- ترک کبر و خیانت:

عَنْ ثَوْبَانَ مَوْلَى رَسُولِ اللَّهِ ﷺ أَنَّهُ قَالَ : قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ : «مَنْ فَارَقَ الرُّوحَ الْجَسَدَ وَهُوَ بَرِيءٌ مِنْ ثَلَاثٍ دَخَلَ الْجَنَّةَ : الْكِبَرُ ، وَالْعُلُولُ ، وَالذَّيْنُ .

ترجمه: از ثوبان مولاى رسول الله ﷺ روایت است که فرمود: «کسى که روح از جسدش در حالى جدا شود که از سه چیز برى باشد، داخل بهشت مى شود : از کبر، خیانت در غنیمت و قرض».

۴۴- تسلیت دادن به مؤمن ، هنگامیکه بر او مصیبتى برسد:

وعن عبدالله بن أبى بكر يحدث عن جده عن النبى ﷺ أنه قال : «ما من مومن يعزى اخاه بمصيبة الا كساه الله عزوجل من حلل الكرامة يوم القيامة» [سنن الكبرى ۷۳۳۸].

ترجمه: از عبدالله بن أبى بكر روایت است که رسول الله ﷺ فرمود: هر مؤمنى که به برادر خود به خاطر مصیبتش تسلیت بدهد ، الله عزوجل در روز قیامت یکى از لباس های کرامت را بر او مى پوشاند.

۴۵- اذان گفتن:

وعن ابن عمر أن رسول الله ﷺ قال : « من أذن ثنتي عشرة سنة وجبت له الجنة وكتب له بتأذینه في كل يوم ستون حسنة ولكل إقامة ثلاثون حسنة» [رواه ابن ماجه].

ترجمه: ابن عمر روایت می کند که رسول الله ﷺ فرمود: کسیکه اذان بگوید دوازده سال، واجب میشود برای آن جنت ونوشته میشود به هر اذان دادن او در هریک روز ، شصت نیکی ، و برای هر اقامه آن سی نیکی.

۴۶- هر کس در دفاع از مالش مظلومانه کشته شود:

عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عَمْرٍو رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا قَالَ سَمِعْتُ النَّبِيَّ ﷺ يَقُولُ مَنْ قُتِلَ دُونَ مَالِهِ مَظْلُومًا فَلَهُ الْجَنَّةُ [سنن نسائی ۳۸۰۸].

ترجمه: از عبدالله بن عمرو روایت شده است که می گوید: شنیدم از رسول الله ﷺ فرمود: هرکس در دفاع از مالش مظلومانه کشته شود ، پس برای آن جنت است.

۴۷- احترام زن برای شوهر خود:

عن الحصين بن محسن..... قال: قال رسول الله ﷺ: «... فَإِنَّمَا هُوَ جَنَّتِكَ وَنَارُكِ» [مسند احمد ۱۸۵۲].

ترجمه: از حصین بن محسن روایت شده است که رسول الله ﷺ فرموده اند: «شوهرت جنت و دوزخ تو است»

و همچنان رسول الله ﷺ فرمود: «إِذَا صَلَّتِ الْمَرْأَةُ خَمْسَهَا ، وَ صَامَتْ شَهْرَهَا ، وَ حَصَّنَتْ فَرْجَهَا ، وَأَطَاعَتْ زَوْجَهَا ، قِيلَ لَهَا : ادْخُلِي الْجَنَّةَ مِنْ أَيِّ أَبْوَابِ الْجَنَّةِ شِئْتَ» [صحيح الجامع].

ترجمه: اگر زن نمازهای پنجگانه را بجا آورد و روزه رمضان را بگیرد و از زنا دوری کرده و از شوهرش اطاعت کند به او گفته میشود از هر دری از درهای بهشت که میخواهی داخل شو.

۴۸- صبر پیشه نمودن هنگام مصیبت:

عَنْ أَبِي أُمَامَةَ عَنِ النَّبِيِّ ﷺ قَالَ يَ «قَوْلُ اللَّهِ سُبْحَانَهُ ابْنُ آدَمَ إِنَّ صَبْرْتَ وَاحْتِسَبْتَ عِنْدَ الصَّدَمَةِ الْأُولَى لَمْ أَرْضَ لَكَ ثَوَابًا دُونَ الْجَنَّةِ» [سنن ابن ماجه ۱۵۹۷].

ترجمه: ابو امامه روایت می کند که پیامبر ﷺ فرمود: الله متعال می فرماید: ای فرزند آدم! اگر در آغاز مصیبت صبر پیشه کنی و امید پاداش داشته باشی، پاداشی جز بهشت.

۴۹- شخص یکه چشم هایش را از دست داده است:

عن أنس بن مالك قال: سمعت رسول الله ﷺ يقول: «إن الله قال: «إذا ابتليت عبدي بحبيبتيه فصبر عوضته منهم الجنة» [صحيح البخاري ۵۶۵۳].

ترجمه: از انس روایت شده که از رسول الله ﷺ شنیدم، هنگامیکه بنده من مبتلا شود به فقدان دو چشم، در عوض صبر را اختیار کند الله متعال برایش بهشت را ارزانی میفرماید.

۵۰- صبر نمودن هنگام وفات فرزند:

عن أبی موسی الاشعری قال: أن رسول الله ﷺ قال: «إذا مات ولد العبد قال الله تعالى لملائكته: قبضتم ولد عبدي؟ فيقولون: نعم فيقول: قبضتم ثمرة فؤاده. فيقولون: نعم فيقول: ماذا قال عبدي؟ فيقولون: حمدك واسترجعك فيقول الله تعالى: ابنوا لعبدي بيتا في الجنة وسموه بيت الحمد» [سنن الترمذی ۸۱۴].

ترجمه: از ابو موسی رضی الله عنه روایت است که رسول الله ﷺ فرمود: چون فرزند بنده ای بمیرد، الله به فرشتگانش می گوید: آیا فرزند بنده ام را قبض نمودید؟ می گویند: بلی. پس می فرماید: آیا میوه ای دلش را گرفتید؟ می گویند: بلی! باز می فرماید: پس بنده ام چه گفت؟ می گویند: «الحمد لله و إِنَّا لِلَّهِ وَإِنَّا إِلَيْهِ رَاجِعُونَ». گفت، پس الله می فرماید: برای بنده ام در بهشت خانه ای ساخته و آن را بیت الحمد بنامید.

و نیز در صحیحین آمده است که پیامبر ﷺ فرمود: «مَا مِنْ مُسْلِمٍ يَمُوتُ لَهُ ثَلَاثَةٌ مِنَ الْوَلَدِ لَمْ يَبْلُغُوا الْحِنْتَ إِلَّا أَدْخَلَهُ اللَّهُ الْجَنَّةَ بِفَضْلِ رَحْمَتِهِ إِيَّاهُمْ» [صحیح البخاری ۱۳۸۱].

ترجمه: انسان مسلمانی که فوت نماید و از او سه فرزند که به سن تکلیف نرسیده اند، به جای بماند، الله او را به سبب فضل و رحمتی که نسبت به فرزندان وی دارد، او را به بهشت داخل می گرداند.

۵۱- عیادت واحوال پرسى مریض:

عن علی رضی الله عنه قال: سمعت رسول الله ﷺ يقول: «مَا مِنْ مُسْلِمٍ يَعُودُ مُسْلِمًا غَدَوَةً، إِلَّا صَلَّى عَلَيْهِ سَبْعُونَ أَلْفَ مَلَكٍ حَتَّى يَمْسِيَ وَإِنْ عَادَهُ عَشِيَّةً إِلَّا صَلَّى عَلَيْهِ سَبْعُونَ أَلْفَ مَلَكٍ حَتَّى يَصْبَحَ وَكَانَ لَهُ خَرِيفٌ فِي الْجَنَّةِ» [سنن الترمذی ۷۷۴].

ترجمه: از علی روایت است که شنیدم رسول الله ﷺ فرمود: «هیچ مسلمانی نیست که در اوّل روز، به عیادتِ مسلمانی برود مگر این که هفتاد هزار فرشته تا شب بر او درود می‌فرستند و او را در شب عیادت نمی‌کند مگر این که هفتاد هزار فرشته تا صبح بر او درود می‌فرستند و برای او بُستانی در بهشت خواهد بود».

و نیز رسول الله ﷺ می‌فرماید: «إِنَّ الْمُسْلِمَ إِذَا عَادَ أَخَاهُ الْمُسْلِمَ لَمْ يَزَلْ فِي خُرْفَةِ الْجَنَّةِ حَتَّى يَرْجِعَ» [جامع الاحادیث الصحيح].

ترجمه: هرگاه یک شخص مسلمان به عیادت برادر مسلمانش برود، همچنان تا هنگامی که بر می‌گردد در حال چیدن میوه‌های بهشت است.

۵۲- تربیه فرزند صالح:

عن أبی هريرة عن النبی ﷺ قال: «إِنَّ الرَّجُلَ لَتَرْفَعُ دَرَجَتَهُ فِي الْجَنَّةِ فَيَقُولُ أُنَى هَذَا؟ فَيَقَالُ بِاسْتِغْفَارٍ وَلَدِكَ لَكَ» [في الزوائد إسناده صحيح . رجاله ثقات].

ترجمه: از ابوهریره روایت شده است که رسول الله ﷺ می‌فرماید: «بلند کرده میشود مقام و منزله و درجه فرد در جنت!» فرد جنتی می‌گوید: «این مقام و منزلت از کجا شد (چون من در دنیا چنین چیزی نکرده بودم؟!)) برای جنتی گفته میشود: بخاطر (استغفار) پسر ت برایت تو این همه نعمت ها داده شده است».

وَنَزَلَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ مِی فرماید: «مَنْ كَانَتْ لَهُ ابْنَتَانِ فَأَحْسَنَ إِلَيْهِمَا كُنَّ لَهُ سِتْرًا مِنَ النَّارِ» [ابن ماجه ۳۶۷۰ و ابن حبان ۲۹۴۵].

ترجمه: هرکسی دو دختر داشت و به خوبی و نیکی با آنها رفتار کند، این دختران مانعی می شوند که از رفتن او به دوزخ جلوگیری می نمایند.

۵۳- احترام والدین:

جاء رجل إلى أبي الدرداء رضي الله عنه فقال : « يا أبا الدرداء إني تزوجت امرأة و إن أمي تأمرني بطلاقها فقال أبو الدرداء : سمعت رسول الله ﷺ يقول : « الوالد أوسط أبواب الجنة فإن شئت فأضع ذلك الباب أو احفظه » [سنن الترمذی ۲۹۰۸].

ترجمه: مردی به حضور ابی درداء آمد وگفت : ای ابی درداء مادرم بالايم امر می کند که خاتم خود را طلاق دهم. ابو درداء گفت: من از پیامبر علیه السلام شنیدم که میگفت والدین دروازه وسط جنت است اگر می خواهید حفظ نمائید و اگر می خواهید ضایع سازید .

وَنَزَلَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ مِی فرماید: «وَعَنْ مَعَاوِيَةَ بْنِ جَاهِمَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ، أَنَّ جَاهِمَةَ جَاءَ إِلَى النَّبِيِّ ﷺ فَقَالَ : يَا رَسُولَ اللَّهِ أَرَدْتُ أَنْ أَغْزُو وَقَدْ جِئْتُ أَسْتَشِيرَكَ . فَقَالَ : " هَلْ لَكَ مِنْ أَمٍّ ؟ " قَالَ : نَعَمْ . قَالَ : " فَالْزَمِهَا فَإِنَّ الْجَنَّةَ عِنْدَ رِجْلِهَا » [رواه أحمد والنسائي والبيهقي في " شعب الإيمان "].

ترجمه: از معاویه رضی الله عنه روایت است که جاهمة نزد رسول الله ﷺ آمد وگفت: اراده دارم به جهاد بروم ، آمدم تا همراهیت مشوره نمام ، پیامبرفرمود: آیا مادر داری؟

گفت: بله. پیامبر گفت: پس مواظبت آنرا بر خود لازم بگیر ، زیرا جنت زیر پای وی است.

۵۴- ستایش از مرده (متوفی) مسلمان:

وعن أنس قال : مروا بجنائز فأتوا عليها خيرا . فقال النبي ﷺ : " وجبت " ثم مروا بأخرى فأتوا عليها شرا . فقال : " وجبت " فقال عمر : ما وجبت ؟ فقال : " هذا أثبتم عليه خيرا فوجب له الجنة وهذا أثبتم عليه شرا فوجب له النار أنتم شهداء الله في الأرض " . وفي رواية : " المؤمنون شهداء الله في الأرض " [مشكاة ومسلم].

ترجمه: از انس روایت است که: آنان بر جنازه‌ای گذشتند و بر او ثنای نیک گفتند. پیامبر ﷺ فرمود: واجب شد! باز بر جنازه‌ای دیگری گذشته و او را به بدی یاد کردند، پیامبر ﷺ فرمود: واجب شد!

عمر بن الخطاب گفت: چه واجب شد؟

فرمود: شخصی را که به نیکوئی ستودید، بر او بهشت واجب شد و دیگری را که به بدی یاد کردید، بر او دوزخ واجب شد، شما شاهدان الله در زمین می‌باشید».

۵۵- دور کردن کینه و عداوت از قلب:

رسول الله ﷺ روزی در مسجد نشسته بود ، فرمود: ها! الان شخصی از اهل بهشت بر شما وارد میشود [احمد (۳/۳۳۱)] در آن هنگام شخصی وارد میشود که یاران، او را چندان نمی شناسند. روز بعد نیز رسول الله ﷺ همین سخن را می گوید: «الان شخصی از اهل بهشت بر شما وارد میشود» و همین شخص وارد میشود.

عبدالله بن عمر نزد این شخص می رود و می گوید: آیا مرا پیش خود مهمان میکنی؟! ای برادر! (یکی از عادات خوب عرب این بود که اسلام بر آن تاکید نموده بود که اگر کسی نزدشان مهمان می شد تا سه روزی از او سوال نمی کردند که نیازت چیست و چه میخواهی وبعد از آن از او سوال می کردند ؛ چون تا سه روز حق مهمان است) عبدالله بن عمر سه شب نزدش می ماند ، او را شخصی عادی می بیند که فرائض خود را همراه کمی نوافل انجام میدهد و در عبادات خود هم میانه رو می باشد. چه دلیلی دارد که رسول الله ﷺ او را در دنیا بشارت به جنت میدهد؟.

سوال می کند: برادرم! چه میکنی؟! که رسول الله ﷺ درمورد تو فرمود: «این شخص از اهل بهشت است!؟»

آن مرد گفت: درحالی می خوام که نسبت به هیچ شخص مسلمانی در دلم کینه و عداوت وجود ندارد. [مسند احمد ۱۲۲۸۶].

۵۶- احترام بر حیوانات:

وعن أبي هريرة: عن النبي ﷺ قال: «أن رجلاً رأى كلباً يأكل الثرى من العطش فأخذ الرجل خفه فجعل يغرف له به حتى أرواه فشكر الله له فادخله الجنة» [بخاری].
ترجمه: ابوهریره رضی الله عنه از رسول اکرم ﷺ روایت می کند که فرمودند: مردی سگی را دید که از تشنگی خاک می خورد، کفش خود را گرفت و [از چاه] برایش آب کشید تا این که سیراب شد، الله او را سپاس گفته به بهشت وارد نمود.

۵۷- کفالت کننده یتیم:

عن سهل بن سعد قال: قال رسول الله ﷺ: «أنا وكافل اليتيم في الجنة هكذا. وأشار بالسبابة والوسطى وفرج بينهما شيئاً» [صحيح بخاری ۱۷۴].

ترجمه: از سهل روایت است که رسول الله ﷺ فرمود: من و کافل یتیم در بهشت مانند این خواهیم بود، سپس اشاره کرد به دو انگشت وسط و انگشت اشاره و بین آنها فاصله انداخت.

۵۸- حج بیت الله:

وعن أبي هريرة قال: قال رسول الله ﷺ: «الْعُمْرَةُ إِلَى الْعُمْرَةِ كَفَّارَةٌ لِمَا بَيْنَهُمَا وَالْحُجُّ الْمَبْرُورُ لَيْسَ لَهُ جَزَاءٌ إِلَّا الْجَنَّةُ». [بخاری (۱۷۷۳)، و مسلم (۱۳۴۹)].

ترجمه: ابوهریره روایت می کند که رسول الله ﷺ فرمود: عمره تا عمره ی دیگر کفاره ی گناهان است و حج مقبول (که الله آن را پذیرفته باشد) پاداشی جز بهشت ندارد.

۵۹- استغفار و طلب بخشش زیاد از الله عزوجل:

عن عبدالله بن بسر قال: قال النبي ﷺ: «طوبى لمن وجد في صحيفته استغفراً كثيراً» [ابن ماجه ۳۰۷۸].

ترجمه: از عبدالله بن بسر روایت شده است که رسول الله ﷺ فرمود: خوشا بحال آنکسی که در صحیفه اعمال او استغفار زیادی ثبت شده است.

۶۰- زیاد سجده کردن:

عن أبي فراس ربيعة بن كعب الأسلمي خادم رسول الله ﷺ ، ومن أهل الصُّفَّة قال: كُنْتُ أَيْتُ مع رسول الله ﷺ ، فَأَتَيْهِ بِوَضُوئِهِ، وَحَاجَّتِهِ فَقَالَ: «سَلْنِي» فَقُلْتُ: أَسْأَلُكَ مُرَافَقَتَكَ فِي الْجَنَّةِ. فَقَالَ: «أَوْ غَيْرَ ذَلِكَ؟» قُلْتُ: أَسْأَلُكَ مُرَافَقَتَكَ فِي الْجَنَّةِ. فَقَالَ: «أَوْ غَيْرَ ذَلِكَ؟» قُلْتُ: هُوَ ذَاكَ. قَالَ: «فَأَعِنِّي عَلَى نَفْسِكَ بِكَثْرَةِ السُّجُودِ» [رواه مسلم].

ترجمه: از ابی فراس ربیع بن کعب اسلمی ، خادم رسول الله ﷺ که از اصحاب صفه بود، روایت است که گفت: من شبها را با پیامبر ﷺ می گذراندم، آب وضو بر ایشان مهیا می کردم و نیازهای شان را بر طرف می ساختم. به من گفتند: از من چیزی بخواه.

گفتم: می خواهم که همراهت در بهشت باشم. فرمودند: آیا غیر از این هم درخواستی داری؟ گفتم: همان است که گفتم.

فرمود: هان مرا با کثرت سجود بر خویشان یاری ده.

۶۱- خواندن صلاة الضحی:

عن أبي موسى الأشعري قال: قال رسول الله ﷺ: «مَنْ صَلَّى الضُّحَى أَرْبَعًا، وَقَبْلَ الْأُولَى أَرْبَعًا، بُنِيَ لَهُ نَيْتًا فِي الْجَنَّةِ» [الصحيحه ۲۳۴۹].

ترجمه: از ابوموسی روایت است که رسول الله ﷺ فرمود: هرکس چهار رکعت نماز چاشتگاه و چهار رکعت قبل از ظهر را بخواند خانه ای در بهشت برایش ساخته می شود.

۶۲- خواندن چهار رکعت نماز قبل از ظهر و چهار رکعت بعد از آن:

وعن أُمِّ حَبِيبَةَ قَالَتْ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: «مَنْ حَافِظٌ عَلَى أَرْبَعِ رَكَعَاتٍ قَبْلَ الظُّهْرِ، وَأَرْبَعٍ بَعْدَهَا، حَرَّمَهُ اللَّهُ عَلَى النَّارِ». [رواه أبو داود، والترمذي وقال: حديثٌ حسنٌ صحيحٌ].

ترجمه: از ام حبیبه روایت است که: رسول الله ﷺ فرمود: کسیکه بر چهار رکعت پیش از ظهر و چهار رکعت بعد از آن ملازمت و مداومت کند، الله او را بر دوزخ حرام می سازد.

۶۳- خواندن نماز صبح و عصر:

قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: «لَنْ يَلِجَ النَّارَ أَحَدٌ صَلَّى قَبْلَ طُلُوعِ الشَّمْسِ وَقَبْلَ غُرُوبِهَا، يَغْنِي الْفَجْرَ وَالْعَصْرَ». [رواه مسلم].

ترجمه: رسول الله ﷺ میفرماید: هر کس قبل و بعد از غروب خورشید نماز بخواند (یعنی نماز صبح و عصر را) داخل آتش (دوزخ) نمی رود.

۶۴- خواندن آیت الکرسی بعد از هر نماز فرض:

عن أبي أمامة قال: قال رسول الله ﷺ: «مَنْ قَرَأَ آيَةَ الْكَرْسِيِّ ذُبِرَ كُلُّ صَلَاةٍ مَكْتُوبَةٍ لَمْ يَمْنَعَهُ مِنْ دُخُولِ الْجَنَّةِ إِلَّا الْمَوْتُ». [رواه النسائي].

ترجمه: از ابوامامه روایت است که رسول الله ﷺ فرمود: هر کس که آیت الکرسی را بعد از هر نماز فرض بخواند؛ جز مرگ، چیزی مانع ورود او به بهشت نخواهد بود.

۶۵- خواندن دوازده رکعت سنت در یک شبانه روز:

عن أم حبيبة قالت: سمعت من رسول الله ﷺ: «مَا مِنْ عَبْدٍ مُسْلِمٍ يُصَلِّيَ لِلَّهِ تَعَالَى كُلَّ يَوْمٍ ثِنْتَيْ عَشْرَةَ رَكْعَةً تَطَوُّعًا غَيْرَ الْفَرِيضَةِ، إِلَّا بَنَى اللَّهُ لَهُ بَيْتًا فِي الْجَنَّةِ، أَوْ إِلَّا بُنِيَ لَهُ بَيْتٌ فِي الْجَنَّةِ».

ترجمه: از ام حبیبه روایت است که از رسول الله ﷺ شنیدم فرمودند: «هر بنده‌ی مسلمانی که هر روز افزون بر نمازهای فرض، دوازده رکعت نماز سنت به جای آورد، الله متعال برای او خانه‌ای در بهشت بنا می‌کند یا خانه‌ای در بهشت برای او ساخته می‌شود».

۶۶- چشمی که بغاظر الله عزوجل به گریه افتد:

وعن ابن عباس، قال: سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ يَقُولُ: «عَيْنَانِ لَا تَمْسُهُمَا النَّارُ: عَيْنٌ بَكَتْ مِنْ خَشْيَةِ اللَّهِ، وَعَيْنٌ بَاَتَتْ تَحَرُّسُ فِي سَبِيلِ اللَّهِ». [رواه الترمذی وقال: حديث حسن].

ترجمه: از ابن عباس روایت است که گفت: از رسول الله ﷺ شنیدم که می‌فرمود: دو چشم است که آن را دوزخ لمس نمی‌کند: چشمی که از ترس الله بگریزد و چشمی که در راه الله پاسداری و نگهبانی نماید».

و در روایت دیگری آمده است: عن معاوية بن حيدة رضى الله عنه قال: قال رسول الله ﷺ: «ثلاثة لا ترى أعينهم النار: عين حرست في سبيل الله وعين بكت من خشية الله وعين كفت عن محارم الله». [رواه طبرانی وجامع الاحادیث الصحيح].

ترجمه: رسول الله ﷺ می‌فرماید: «سه شخص هرگز آتش جهنم را نمی‌بیند و آتش جهنم آنها را لمس نمی‌کند» چشم یکی که در راه الله نگهبانی کرده باشد ، و چشم یکی که از ترس الله به گریه افتد ، و چشم یکی که از حرام های الله بسته شود.

۶۷- حفظ آبرو و عزت مسلمان:

عن أبي دردا قال: قال رسول الله ﷺ: «مَنْ رَدَّ عَنْ عِرْضِ أَخِيهِ الْمُسْلِمِ وَجَبَتْ لَهُ الْجَنَّةُ الْبَتَّةَ» [صحيح سنن الترمذی ۱۵۷۵].

ترجمه: از ابودردا روایت است که رسول الله ﷺ فرمود: هرکس آبروی مؤمنی را حفظ کند، بدون تردید بهشت بر او واجب شود.

۶۸- طعام دادن برای دیگران:

عن أبي سعيد رضى الله عنه أَنَّ النَّبِيَّ ﷺ قال: «إِنَّ أَهْلَ الْجَنَّةِ يَتَرَاءَوْنَ أَهْلَ الْعُرْفِ مِنْ فَوْقِهِمْ كَمَا يَتَرَاءَوْنَ الْكُؤُوبَ الدُّرِّيَّ الْعَابِرَ فِي الْأُفُقِ مِنَ الْمَشْرِقِ أَوْ الْمَغْرِبِ

لَتَفَاضِلُ مَا بَيْنَهُمْ قَالُوا يَا رَسُولَ اللَّهِ تِلْكَ مَنَازِلُ الْأَنْبِيَاءِ لَا يَبْلُغُهَا غَيْرُهُمْ قَالَ بَلَى
وَالَّذِي نَفْسِي بِيَدِهِ رِجَالٌ آمَنُوا بِاللَّهِ وَصَدَّقُوا الْمُرْسَلِينَ وَعَنْ أَبِي مَالِكٍ الْأَشْعَرِيِّ
رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ أَنَّ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ إِنْ فِي الْجَنَّةِ عُزْفًا يُرَى ظَاهِرُهَا مِنْ
بَاطِنِهَا وَبَاطِنُهَا مِنْ ظَاهِرِهَا أَعَدَّهَا اللَّهُ لِمَنْ أَطْعَمَ الطَّعَامَ وَأَدَامَ الصِّيَامَ وَصَلَّى بِاللَّيْلِ
وَالنَّاسَ نِيَامًا» [طبرانی].

ترجمه: ابوسعید خدری رضی الله عنه روایت می کند که رسول الله ﷺ فرمودند: همانا
اهل بهشت اهالی طبقات بالای سر خود را می بینند همانگونه که ستاره روشن
درگذرنده را در ناحیه شرق یا غرب می بینند و این بخاطر تفاوت درجات بین
آنهاست. گفتند: ای رسول الله: آن منازل انبیاء است که شایسته غیر ایشان
نیست؟ فرمودند: بلی. قسم به کسی که نفسم من به دست اوست و جایگاه
مردانی است که به الله ایمان دارند و پیامبران را تصدیق کردند. و از ابی مالک
اشعری رضی الله عنه روایت است که پیامبر فرمودند: همانا در بهشت مکانی وجود
دارد که بیرون آن از داخل آن، و داخل آن از بیرون دیده می شود که الله آن را
برای کسی که طعام می دهد و بر روزه گرفتن استمرار دارد و نماز شب می خواند
در حالیکه مردم در خواب هستند، آماده کرده است.

۶۹- هفت گروهی که زیر سایه عرش رب العالمین قرار دارند:

عن أبي هريرة رضي الله عنه عن النبي ﷺ قال: « سَبْعَةٌ يُظِلُّهُمُ اللَّهُ فِي ظِلِّهِ يَوْمَ لَا
ظِلَّ إِلَّا ظِلُّهُ: إِمَامٌ عَادِلٌ، وَشَابٌّ نَشَأَ فِي عِبَادَةِ اللَّهِ عَزَّ وَجَلَّ، وَرَجُلٌ قَلْبُهُ مَعْلُوقٌ

بِالْمَسَاجِدِ وَرَجُلَانِ تَحَابَّا فِي اللَّهِ اجْتَمَعَا عَلَيْهِ، وَتَفَرَّقَا عَلَيْهِ، وَرَجُلٌ دَعَتْهُ امْرَأَةٌ ذَاتُ مَنْصِبٍ وَجَمَالٍ، فَقَالَ: إِنِّي أَخَافُ اللَّهَ، وَرَجُلٌ تَصَدَّقَ بِصَدَقَةٍ، فَأَخْفَاهَا حَتَّى لَا تَعْلَمَ شِمَالُهُ مَا تُنْفِقُ يَمِينُهُ، وَرَجُلٌ ذَكَرَ اللَّهَ خَالِيًا فَفَاضَتْ عَيْنَاهُ « [متفق عليه].

ترجمه: از ابو هريره رضی الله عنه روایت است که: پیامبر ﷺ فرمودند: "هفت گروه هستند که الله آنانرا در سایه اش (سایه عرشش) در روزی که سایه ای جز سایه اش (سایه عرشش) وجود ندارد، جای می دهد: زمامدار و رهبر دادگستر، و جوانی که در عبادت الله عزوجل نشو و نما یافته، و مردی که دلش به مساجد پیوسته است، و دو مردی که برای رضای الله با هم دوستی و با هم نشست و برخاست کردند، و مردی که زنی صاحب جمال و زیبا از او طلب همبستری کرد و او گفت: من از الله می ترسم، و مردی که پنهانی صدقه داد بنحوی که دست چپش از آنچه دست راستش انفاق کرده باخبر نشد، و مردی که در تنهائی الله را یاد نمود و اشک از چشمانش سرازیر شد.

۷۰- پر کردن جای خالی در صف های نماز:

پیامبر ﷺ می فرماید: «من سد فرجة بنی الله له بیتا فی الجنة ورفعه بها درجة» [الصحيحه ۱۸۹۲]

ترجمه: کسی که جای خالی را (در صف نماز) پر کند الله در بهشت خانه ای را برایش ساخته و درجه ای او را بالا می برد.

۷۱- زیارت برادر مسلمان:

وعن أنس قال: قال رسول الله ﷺ: «من عاد مريضاً أو زار أخاً له في الله ناداه منادُ بأن طبت وطاب ممشاك وتبوأت من الجنة منزلاً» [صحيح الجامع ۶۳۸۷].

ترجمه: از انس روایت شده است که رسول الله ﷺ فرمود: هرکس به عیادت مریض یا دیدار برادرش بخاطر الله برود منادی ندا می دهد که شاد شادی و شاد گشت رفتنت و از بهشت منزلی دریافت کردی.

۷۲- ساخت و اعمار مسجد:

عن عثمان قال: سمعت رسول الله ﷺ يقول: «من بنى مسجداً لا يرید به رياءً ولا سمعةً، بنى الله له بيتاً في الجنة» [صحيح الترغيب ۲۷۴].

ترجمه: از عثمان روایت است که پیامبر ﷺ فرمودند: هرکس مسجدی را که هدفش ریا و تعریف نباشد بنا کند الله متعال خانه ای در بهشت برایش می سازد.

۷۳- اطاعت از امیر:

عن أبي أُمَامَةَ صُدَيِّ بْنِ عَجْلَانَ الْبَاهِلِيِّ قَالَ: «سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ يَخْطُبُ فِي حَجَّةِ الْوُدَاعِ فَقَالَ: «اتَّقُوا اللَّهَ، وَصَلُّوا حَمْسَكُمْ، وَصُومُوا شَهْرَكُمْ، وَأَدُّوا زَكَاةَ أَمْوَالِكُمْ، وَأَطِيعُوا أُمَرَاءَكُمْ، تَدْخُلُوا جَنَّةَ رَبِّكُمْ» [رواه الترمذي، في آخر كتاب الصلاة وقال: حديث حسن صحيح].

ترجمه: از ابو امامه صدی بن عجلان الباهلی رضی الله عنه روایت است که گفت: خطبهء پیامبر ﷺ در حجة الوداع را شنیدم که می فرمود: از الله بترسید و نمازهای

پنج وقت خود را بخوانید و ماه روزه را بپذیرید، زکات مالهای خویش را بدهید و از امیران خویش اطاعت و فرمانبرداری کنید، به جنت پروردگار خویش داخل می شوید.

۷۴- افرادی که در زندان های کفار قرار دارند:

عن أبي هريرة عن النبي ﷺ قَالَ: «عَجَبَ اللَّهُ عَزَّ وَجَلَّ مِنْ قَوْمٍ يَدْخُلُونَ الْجَنَّةَ فِي السَّلَاسِلِ» رواهما البخاري. معناها یؤسرون و یقیدون ثم یسلمون فیدخلون الجنة. ترجمه: از ابو هریره روایت است که: رسول الله ﷺ فرمود: الله عزوجل به شگفت می آید از گروهی که در زنجیرها به بهشت وارد می شوند.

۷۵- بهشت بعد از دشواری ها نصیب انسان می گردد:

عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ: أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ قَالَ: «حُجِبَتِ النَّارُ بِالشَّهَوَاتِ، وَحُجِبَتِ الْجَنَّةُ بِالْمَكَارِهِ» [متفق عليه]. ترجمه: از ابوهریره رضي الله عنه روایت است که رسول الله ﷺ فرمود: «آتش، در حجاب هواهای نفسانی و بهشت، در حجاب دشواری ها است».

۷۶- هر کس آخرین حرفش گفتن: «لا إله إلا الله، باشد:

عن معاذ بن جبل قال: قال رسول الله ﷺ: «من كان آخر كلامه لا إله إلا الله، دخل الجنة» [مسند احمد ۲۱۵۵].

ترجمه: رسول الله ﷺ میفرماید: کسیکه باشد آخرین حرفش «لا إله إلا الله» وارد بهشت می شود.

۷۷- احترام همسایه:

قال رسول الله ﷺ: «لا يَدْخُلُ الْجَنَّةَ مَنْ لَا يَأْمَنُ جَارُهُ بَوَائِقَهُ».

ترجمه: رسول الله ﷺ میفرماید: کسی که همسایه اش از شر او در امان نمی باشد وارد بهشت نمی شود.

۷۸- شهادت:

وَعَنْ أَنَسٍ أَنَّ النَّبِيَّ ﷺ قَالَ: «مَا أَحَدٌ يَدْخُلُ الْجَنَّةَ يُحِبُّ أَنْ يَرْجَعَ إِلَى الدُّنْيَا وَلَهُ مَا عَلَى الْأَرْضِ مِنْ شَيْءٍ إِلَّا الشَّهِيدُ، يَتَمَنَّى أَنْ يَرْجَعَ إِلَى الدُّنْيَا، فَيُقْتَلَ عَشْرَ مَرَّاتٍ، لِمَا يَرَى مِنَ الْكِرَامَةِ [رياض الصالحين ۱۳۱۱].

ترجمه: از انس روایت است که پیامبر ﷺ فرمود: هیچکدام از آنانی که به بهشت درآید، دوست ندارد که به دنیا بازگردد هر چند همهء آنچه بر زمین است از او باشد، جز شهید، زیرا بواسطهء کرامتی که می بیند، آرزو می کند که بدنیا بازگشته و ده بار کشته شود.

ومن الله التوفيق